

Олександр мав одну головну життєву істину, яку повторював усім без винятку: «Для мене головне – сім'я!».

Це були не просто слова. Він жив так щодня: дбав, підтримував, захищав, працював до знемоги, аби рідні були в безпеці й теплі. Для нього сім'я була тихою гаванню, сенсом, силою й найбільшою гордістю. Саме любов до найдорожчих вела його по життю – і саме з цією любов'ю він пішов захищати Україну.

Він загинув як Герой, мужньо боронячи Україну від російського агресора. Вірний присязі й своїй Батьківщині, він до останнього залишався справжнім патріотом.

Олександра Віталійовича поважали побратими, любили друзі й рідні – за доброту, за людяність, за його тишу, але міцну силу.

У Героя залишилися дружина, донька Ярослава та син Дмитро. Він встиг дивитися радісну новину про народження свого першого онука... але побачити його на власні очі вже не зміг.

Кріпак Олександр Віталійович (14 серпня 1973 р. - 20 жовтня 2024 р.)

Дата народження: 14 серпня 1973 р.

Date of death: 20 жовтня 2024 р.

Date of burial: 25 жовтня 2024 р.

From: Борзна, Борзнянська міська громада, Ніжинський район, Чернігівська область

Died in the area of: Донецька область

Звання: Молодший сержант

Військова частина: Unknown

Sources:

<https://memorybook.org.ua/soldiers/oleksandr-v-kripak>

<https://cheline.com.ua/news/vijna/vikonuyuchi-bojove-zavdannya-na-vijni-zagynuv...>

<https://suspilne.media/chernihiv/866019-u-borzni-poprosalisa-z-vijskovim-zsu-ol...>

<https://borznyanska-gromada.gov.ua/news/1729601881/>

<https://borznyanska-gromada.gov.ua/news/1729860332/>